

Παναγιώτης Μαυροειδής

Αρκεί κανείς να θυμηθεί το Αμερικανο-Βρετανικό παραμύθι με τα «όπλα μαζικής καταστροφής του Σαντάμ» στο Ιράκ, για να καγγάσει περιφρονητικά απέναντι στη σημερινή πρεμούρα των πυραυλοφόρων «συμμάχων» για την «αποτρόπαιη χρήση χημικών όπλων από τον Άσαντ στη Συρία». Εκείνο το παραμύθι όμως, δεν αποδείχθηκε απλά ένα **απόλυτο και κυνικό ψέμα**, αλλά είχε και ως τεράστια συνέπεια το θάνατο χιλιάδων ανθρώπων, τη λιμοκτονία εκατομμυρίων, τη γέννηση του ISIS και την θανάσιμη περιτύλιξη της Μέσης Ανατολής σε ένα αιματοβαμμένο σπιράλ πολέμου, βίας και καταστροφής.

Οι «δημοκράτες» της παρηκμασμένης Δύσης, οι θλιβεροί εκπρόσωποι των πρώην αυτοκρατοριών των ΗΠΑ, Βρετανίας και Γαλλίας, καμώνονται πως έχουν μια ειλικρινή αγωνία για την ανατροπή του «Άσαντ regime”.

Σωπάτε καλέ! Ελάτε τώρα!

Αρκεί να θυμηθεί κανείς και να ανατριχιάσει με το «δημοκρατικό» αποτέλεσμα της επιτυχούς τους προσπάθειας στη Λιβύη με την ανατροπή του Καντάφι και τη μετατροπή της χώρας σε πολλαπλές ζώνες καταστροφής, δουλεμπορίου ανθρώπων, αγοραπωλησίας προσφύγων και βιασμού γυναικών, με τις ευλογίες και τα ευρώ της ΕΕ.

Οι «πολιτισμένοι» αποικιοκράτες της σημερινής πολεμικής εποχής, εκφράζουν τον αποτροπιασμό τους για τους κάθε λογής Σαντάμ, Καντάφι, καθώς και τους Άσαντ και Κιμ. Γιατί; Όχι για λόγους δημοκρατίας ή ανθρωπισμού, αλλά απλά διότι ήταν ένα κάποιο εμπόδιο στην ιμπεριαλιστική πολιτική των ηγεμονικών καπιταλιστικών κρατών και των πολυεθνικών γιγάντων του κεφαλαίου.

Τους δύο πρώτους τους «έφαγαν», ακριβώς τη στιγμή που προσκύνησαν και είχαν τη φαινή ιδέα πως θα τη γλυτώσουν αν δώσουν γη και ύδωρ.

Οι δύο δεύτεροι, αν μη τι άλλο, δεν αποδεικνύονται ανόητοι να παραδώσουν το κεφάλι τους στο δῆμιό τους.

Αν «προσβάλει» την πυραυλοφόρο Δύση η επιβίωση των «καθεστώτων» Άσαντ στη Συρία και Κιμ στη Βόρεια Κορέα, ας τους υπενθυμίσουμε ότι είναι τα κυνικά ανθρωπάκια τύπου Τράμπ, Μακρόν και Μεί, που σκορπίζουν τον τρόμο, τον πόλεμο, την πείνα σε όλο τον κόσμο με τις πανάκριβες πολεμικές μηχανές τους.

«Μα τι λέτε τώρα; Τόσο εύκολα ξεχνάτε τις ωμότητες αυτών των αυταρχικών καθεστώτων;». Σα να βλέπουμε απέναντί μας τα πρόσωπα τα αφελών που αναπαράγουν τη φτηνή ρητορική των τεράτων του NATO....

Κανείς δεν αγνοεί τις χειρότερες πτυχές τόσο ενός Σαντάμ όταν έκαίγε τους Κούρδους με τα χημικά και εισέβαλε για λογαριασμό της Δύσης στο επαναστατημένο Ιράν, όσο και ενός Άσαντ όταν συμμετείχε στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» συνεργαζόμενος με τις ΗΠΑ, ματαιοπονώντας ότι θα μείνει έτσι στην εξουσία. Ωστόσο, ακόμη και έτσι, η προοδευτική ανθρωπότητα κατανοεί ότι ο **μεγάλος κίνδυνος για την πολεμική ανάφλεξη** και την όλο και πιο άδικη «ειρήνη» της ατέλειωτης καπιταλιστικής ληστείας ανθρώπων και πόρων, προέρχεται ακριβώς από τις ΗΠΑ, το NATO και την ΕΕ, δηλαδή από τους στρατιωτικούς και πολιτικούς οργανισμούς-χωροφύλακες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού της εποχής μας.

Στη **Συρία**, οι εξελίξεις αποκτούν όλο και μεγαλύτερη σημασία. Η ήττα των proxies των ΗΠΑ και των αντιδραστικών αραβικών δορυφόρων τους, αλλά και η ήττα των ίδιων των ΗΠΑ, αποτελεί **σημαντικό πλήγμα** στην παντοκρατορία και αλαζονεία τους. Η επόμενη μέρα μιας Συρίας χωρίς ξένους στρατούς και καμιάς μορφής εθνικής, θρησκευτικής και κοινωνικής καταπίεσης, είναι υπόθεση των λαών της, αλλά και όλων των λαών της περιοχής.

Η **Ελλάδα** δεν είναι μακριά από τη Συρία.

Η Ελλάδα όπως την ονειρεύονται Τσίπρας, Καμμένος και Μητσοτάκης, είναι μια χώρα σε ρόλο **proxy των ΗΠΑ** και **dealer των εταιριών εξόρυξης** πετρελαίου. Μια Ελλάδα της πολεμικής εκστρατείας της ελληνικής ολιγαρχίας που ονειρεύεται κέρδη και επενδύσεις πάνω στο πολεμικό ρίσκο και τυχοδιωκτισμό. Αυτή είναι η «πατρίδα» της πολεμικής και κοινωνικής καταστροφής. Αυτοί που μιλούν υποκριτικά για «ακεραιότητα» αυτής της «πατρίδας», σηκώνουν απλά προπέτασμα καπνού για να κρύψουν τον **κοινωνικό και δημοκρατικό ακρωτηριασμό** της εργαζόμενης πλειοψηφίας στην Ελλάδα.

Δική μας πατρίδα, είναι μια Ελλάδα έξω από το NATO και την ΕΕ, χωρίς βάσεις των ΗΠΑ. Μια Ελλάδα της κοινωνικής και δημοκρατικής χειραφέτησης και απελευθέρωσης, με το λαό της κυρίαρχο, σε μια διεθνιστική, σοσιαλιστική προοπτική. Ο δρόμος για αυτή την Ελλάδα, περνάει μέσα από την **αποκάλυψη και την ήττα της αντιδραστικής πολεμικής εκστρατείας που ετοιμάζουν οι αστικές τάξεις σε Ελλάδα και Τουρκία, την κήρυξη ολοκληρωτικού πολέμου στον καταστροφικό πόλεμο** που ετοιμάζουν (όποιος και αν τον ξεκινήσει και με οποιαδήποτε αφορμή), με στόχο την άμεση αποτροπή του.

Οι εικόνες ειδικά εκείνου του πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, όπου οι λαοί κάθε χώρας –μαζί και η πλειοψηφία των σοσιαλιστών εκείνης της εποχής- έτρεχαν με φοβερό ενθουσιασμό να αλληλοξεκοντωθούν στα χαρακώματα που είχαν ορίσει οι κυβερνήσεις τους, μας στοιχειώνουν ακόμη.

Συμφέρον των λαών δεν είναι να επαναλάβουν αυτή της στάση, δηλαδή μια πολιτική ουράς απέναντι στις τυχοδιωκτικές πολεμικές εκστρατείες των αστικών τάξεων, οργανώσεων τύπου NATO και ΕΕ ή των πολυεθνικών γιγάντων, ούτε να σταθούν με ηττοπάθεια. Αντίθετα, μπορεί και πρέπει να αντιμετωπίσουν στα ίσα, με μαχόμενο πνεύμα την πολεμική απειλή, **για την ειρήνη και ενάντια στον πόλεμο** και με διεθνιστική οπτική. Οι λαοί μπορούν και πρέπει να νικήσουν και όχι να αλληλοσφαχθούν.

Οι κομμουνιστές δεν προσδοκούν ούτε επανάληψη της ιστορίας, ούτε αντιγράφουν την προηγούμενη δική τους ιστορία ακόμη και την πιο ηρωική. Επιδιώκουν, μαζί με τους λαούς του κόσμου να γράφουν νέες σελίδες στην ιστορία, διαψεύδοντας –ειδικά στο θέμα του πολέμου- δημιουργικά τον ποιητή και την παρακάτω αποστροφή του:

«Φτωχή ανθρωπότητα, δεν μπόρεσες ούτε ένα κεφαλαίο να γράψεις ακόμα».